

andet kun 2,200,000 til at konsumere et omtrent lige stort Høstudbytte vil bevirke, at en Korntold i Sverige i alt Fald i nogle Aar kan faa en ganske anden Virkning, end den vilde have i Danmark. Det viser sig da ogsaa ganske rigtigt, at i Sverige har Korntolden virkelig højnet Kornpriserne, men gaa vi over til de andre Landbrugsprodukter, viser det sig, at Tolden ingen Virkning har haft, thi hvorledes skulde det ellers være muligt, at Sverige til Danmark udfører, for blot at nævne nogle Tal, 1,800 Heste, af Hornkvæg 9,500 Stkr. — til Tyskland 12,000 — af Kød 168,000 Pd. — til Tyskland 35,000 Pd. — og af Smør for 4,577,000 Kr.? Hvis Tolden virkelig havde gavnet saa meget i Sverige paa disse Produkter — for Korn gør jeg en Undtagelse — hvorfor i Alverden skulde de da sende denne store Masse Varer til andre Lande, hvor de absolut ikke faa mere for dem end vi andre? Heller ikke Korntolden vil efter min Mening i Længden gavne de svenske Landmænd, thi det er klart, at naar den har højnet Prisen paa Kornet, ville de svenske Landmænd gaa over til et forceret Kornsalg og indskrænke Frembringelsen af de dyriske Produkter, hvorved Toldens Virkning vil blive hemmet.

Jeg skal slutte disse korte Bemærkninger med at udtale min store Glæde over, at den højtærede Finansminister — ligesom det ærede Medlem for 10de Kreds (Frijs) — saa stærkt har hævdet, at de Skatte-reformer, som staa paa Dagsordenen her og i det andet Ting, ere knyttede sammen. Jeg tror, at skulle vi have nogen Udsigt til overhovedet at faa disse Reforme gennemførte, beror det netop paa, at de ere knyttede sammen, idet nogle sætte mest Pris paa den ene, andre paa den anden Reform, og man derfor f. Eks. kan gøre Indrømmelser paa Toldloven for at faa en Brændevinsskat og omvendt. Men jeg er lige saa enig med det ærede 11te kongevalgte Medlem (H. N. Hansen), naar han i Forgaars har udtalt, at Indrømmelserne virkelig ogsaa maa vise sig i Gerningen og ikke alene komme frem i Ord. Jeg beklager, at saa vidt jeg kan se, ere de Indrømmelser, som ere gjorte i Landstingets Betænkning fra forrige Aar, ikke af nogen større Rækkevidde. Det er jo fuldstændig

rigtigt, hvad Udvalgets ærede Ordfører (P. G. C. Jensen) sagde i Gaar, at Landstinget maa have Ret til at sige sin Mening i denne Sag, og at det er dets Pligt at sige dets virkelige Mening, men jeg haaber ikke — og jeg tror egentlig heller ikke — at den i Fjor afgivne Betænkning er et virkeligt Udtryk for Landstingets Flertals Mening. Det er mit Haab og min Tro, at der maa kunne slaas noget af.

Mundberg: Det kommer, som jeg allerede udtalte i Gaar ved Behandlingen af Toldloven, an paa at faa saa fyldige saglige Oplysninger som muligt til Støtte for sin Mening og paa saa vidt muligt at faa fast Grund under Fødderne. Jeg kunde derfor ønske, at det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) havde givet nogle Oplysninger som Motivering af den Udtalelse, han fremkom med, at de mange ny opdukkende Industrier ere en Ulykke for vort Land. Det kunde, som sagt, for at faa sin Mening paa dette Punkt tilstrækkelig undermuret, være ønskeligt at faa at vide, hvad det er for Ulykker, det ærede Medlem tænkte paa. Det ærede Medlem udtalte endvidere, at en Nedsættelse af Beskyttelsen vilde give flere Penge i Statskassen. Ja, men paa hvilken Maade vilde disse flere Penge komme ind i Statskassen? Jeg kan ikke tænke mig, at der kan komme flere Penge ind i Statskassen ved Nedsættelse af Beskyttelsen paa anden Maade end ved, at de udenlandske Industrivarers Indførsel tiltager, og at Fabrikationen af Industrivarer her i Landet som Følge deraf aftager, men om det er ønskeligt, at dette Forhold indtræder, kan der vel i alt Fald være delte Meninger om. Maaske i Tilslutning dertil kom der en Udtalelse fra det ærede Medlem om, at der ude paa Landet er Brug for Tusinder og atter Tusinder af Landarbejdere flere, end vi have nu; den Udtalelse tror jeg er noget i Strid med den Opfattelse, Landarbejderorganisationerne have. Forholdet er jo vel nok saaledes, at i Høstens Tid er der Brug for flere Landarbejdere, end der er til Stede, men det er dog givet, at Landarbejderen ikke kan leve af den Høstløn, han kan fortjene, og at der i Almindelighed er mere Arbejde paa Landet, end de